

### [Einer-Jensen.]

Konservative, der som bekendt har Flertal i Landstinget, ikke vilde medvirke til Gennemførelse af Lovforslaget i en Form, som Flertallet kunde tiltræde. Det ærede Medlem maa virkelig undskylde, men Gennemførelsen af en Lov paa de Vilkaar, som Venstre tilbød, har ingen Interesse. Det, Venstre vilde, var i Virkeligheden at lave en Tvangsarbejdslov med Betalingsvilkaar, der var 20 pCt. over den Understøttelse, de faar. Hvorledes tror det ærede Medlem det muligt for de arbejdsløse, der blev sat i Arbejde her, at klare sig lige saa godt, som de havde klaret sig, da de oppebar Understøttelse? Saa vilde man indføre en Bestemmelse i Loven om, at de arbejdsløse skulde overføres paa Fattigvæsenet, hvis de nægtede at tage et saadant Arbejde.

Jeg tror, det ærede Medlem maa indstille sig paa mere fornuftige Betragtninger, hvis han virkelig har Vilje til at medvirke til Gennemførelsen af en Lov, der gør det muligt for de arbejdsløse at komme i Arbejde og for Samfundet at faa omsat noget af den Understøttelse, der nu udbetales, i produktivt Arbejde. Det, jeg synes mangler baade i det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens og det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Indlæg, er, at man ser ganske bort fra, at de Tusinder af arbejdsløse, der er Tale om her, i Forvejen paa-lægger Samfundet en Byrde derved, at de selvfølgelig maa underholdes af Samfundet. Jeg skal gerne føje til, at det navnlig er ude omkring paa Landet, man er karrig over for de arbejdsløse og yder Understøttelser, der er urimeligt lave. Jeg forstaar derfor ikke det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelser om, at man ikke ude paa Landet kan konkurrere med Socialkontorerne. Jeg vil meget gerne have oplyst, hvilke Socialkontorer eller hvilke Sogneraad der i den Grad er flotte, for vi, der sidder i Arbejdsmødet og beskæftiger os med adskillige Sager ude fra Landet om Uenighed om Priser for Arbejde, bl. a. ved Skærveslagning, ved jo, at de Understøttelser, man byder omkring i Sognekommunerne, er langt fra rimelige. Det ærede Medlem sagde, at Landbruget kunde ikke betale. Nej, men det ærede Medlem glemmer jo en Ting. Naar det ærede Medlem baade i Tide og Utide kræver Forhøjelse af Priserne for Landbruget, bedre Vilkaar for Landbruget, saa glemmer det ærede Medlem, at Landbruget i Danmark virkelig har haft gode Tider. (*Valdemar Thomsen*: Det er længe siden). Ja, ja, det er muligt, at det er nogle Aar siden, men ikke mange.

Da var det jo ikke saadan, at det ærede Medlem og hans Venner ude omkring paa Landet gav Lønninger, der var rimelige, nej, aldeles ikke. De søgte paa alle mulige Maader at faa den billigst mulige Arbejdskraft, og, som den højtærede Socialminister sagde, kunde man ikke opnaa det ved Konkurrence inden for det indenlandske Arbejdsmarked, søgte man ud og hentede Arbejdskraft i Udlandet for at paaføre den danske Arbejder Konkurrence. Jeg tror, de Herrer ikke skal glemme den Periode. Det er naturligvis rart, at man nu er naaet til en anden Erkendelse, men jeg er ikke sikker paa, at man i Praksis vilde udføre det, man nu taler om. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget.

**Knud Kristensen:** Jeg vil gerne sige til de to Regeringspartiers Ordførere, at det er jo dem, der har beklaget sig over, at Forslaget ikke kunde gennemføres. Vi har stillet vore Ændringsforslag i Udvalget; de har ikke villet tiltræde vor Affattelse; vi har ikke ment at kunne bruge deres, men det er dem, der har Ansvar for, at Forhandlingen ikke er ført til Ende. Derfor kan de rette den Beklagelse, de fremkommer med, mod sig selv og ikke imod os. Man kan jo ikke stille Forslag her paa Rigsdagen og saa sige: Hvis ikke I vil tiltræde disse Forslag, er det jer, der har Ansvar for, at der ingenting bliver gjort. Nej, de Herrer maa være indstillet paa, at ogsaa de har deres Ansvar, nemlig naar de ikke vil tage de fornuftige Forslag, som bliver stillet, og i hvert Fald har de jo Hovedansvaret, ja, Eneansvaret for, om Forhandlingens Vej bliver prøvet til Ende. Men ikke engang til anden Behandling kom Sagen. Det bebrejder jeg dem ikke, det maa de for saa vidt selv om, men de skal ikke staa herop og beklage sig over, at der ikke bliver noget ud af Sagen, naar de ikke selv har ydet deres Bidrag til dens Løsning.

Maa jeg saa sige med Hensyn til det, der er sagt om Løn, at naar man betaler Løn, da er det ikke noget, der har noget at gøre med Gavnildhed. Sammenhængen er den, at naar en Forretning gaar godt, saa bliver der Efterspørgsel efter Arbejdet, saa kan det betale sig, og saa stiger Lønnen; derfor bliver Forretningen nødt til at give mere i Løn, naar der bliver bedre Arbejdsvilkaar, og derfor giver den det ogsaa. Det siges nu, at Lønnen ikke er god. Det kan vi strides om, men den har jo ogsaa været meget, meget højere. Der var en stor Stigning fra 1914 op igennem Krigsaarene. Af Landbrugsregnskaberne ser man, at den